கின்ற அளவில் இந்தப் பத்திரிகை மேலும் சொல்லுகிறது....."அரசாங்கப் பணத்தில் மாதம் 250 ரூபாய் வாய்க்கரிசியும், தினசரிப்படி 25 ரூபாயும் வாங்கிக்கொண்டு அரசாங்கத்தின் ஒரு அங்கமாக இருக்கும் இந்த ரௌடிகள்.." என்று அங்கத்தினர்களுக்கு வாய்க்கரிசி போடுவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இத்துடன் அந்தப் பத்திரிகை நின்று விடவில்லை, இந்தச் சபையைச் சீரிய முறையில் நடத்திச் சென்று கொண்டு இருக்கும் கனம் சபாநாயகர் அவர்களையும் இழுத்திருக்கிறது. இதே பத்திரிகை மேலும் குறிப்பிடுகிறது.." இதற்கு சபாநாயகர் அவர்கள் எப்படித்தான் அனுமதித்தார்களோ தெரியவில்லை.." என்று நிகழ்ச்சிகளை அனுமதித்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களையும் இழுத்திருக்கிறது. கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் இதற்குப் பொதுமக்களுக்கு எப்படி பதில் சொல்லப்போகிறார்களோ தெரியவில்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் எழுதுகின்ற இதே பத்திரிகை இதற்குமுன் பல சம்பவங்களில் ஏற்கெனவே தப்பு செய்து கோர்ட்டுகளில் அபராதமும் கட்டியிருக்கிறது. இதில் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற விஷயங்கள் எல்லாம் இந்த மன்றத்தின் அங்கத்தினர்களுடைய உரிமையைப் பாதிப்பதாகவும் கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய தீர்ப்பைக் கேள்வி செய்வதாகவும் அமைவதால் இதை உரிமைக் கமிட்டிக்குத் தாங்கள் அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : Is this against the Editor alone or against the printer and others also?

SRI M. S. MANI : It is against all, Sir.

MR. SPEAKER : I find that there is a *prima facie* case. It is a clear case of breach of privilege.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்ற அங்கத்தினர்களின் உரிமையைப் பாதிக்கின்ற விதத்தில் "நாத்திகம்" என்ற பத்திரிகை எழுதியிருக்கின்ற காரணத்தால், இதன் மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக, இதன் மீது எழுதப்பட்ட விஷயத்தை உரிமைக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று பிரேரேபிக்கின்றேன்.

Sir, I move—

"That the matter of privilege regarding an article published in the Tamil Weekly 'Nathigam', dated 5th March 1965 be referred to the Committee of Privileges."

SRI A. P. DHARMALINGAM : Sir, I second the motion.

The motion was put and carried and the matter was referred to the Committee of Privileges.

(2) ALLEGED TREATMENT METED OUT TO SRI M. RAJANGAM, M.L.A., WHILE IN POLICE CUSTODY.

MR. SPEAKER : The House is aware that I have reserved my ruling on the matter of breach of privilege raised by the hon. Member Sri S. Madhavan, regarding the assault or ill-treatment on the person of Sri M. Rajangam, M.L.A., at the time of his arrest when he was engaged in the work of his Constituency.

The Hon. Chief Minister denied the fact of any assault or ill-treatment as alleged and also stated that any such question of ill-treatment could be raised before the Magistrate before whom he was produced or who was enquiring into the case.

10th March 1965] [Mr. Speaker]

Article 194 (1) and (2) of the Constitution specifies certain privileges of the Members of the State Legislatures. Article 194 (3) states that other privileges can be defined by the Legislature by law and until they are so defined they should be the same as those of the House of Commons of the United Kingdom on the date of the commencement of the Constitution, viz., 26th January 1950.

The privileges of the Members of the House of Commons have been evolved and grown for several centuries. The latest decision, after reviewing the various parliamentary decisions on the question of privilege, was in 1939 in the case of Capt. Ramsay, where the Committee of Privileges of the House of Commons declared the law as follows :—

" The precedents lend no support to the view that Members of Parliament are exempted by privilege of Parliament from detention under Regulation 18-B of the Defence (General) Regulations, 1939. Preventive arrests under statutory authority by executive order is not within the principle of the case to which the privilege from arrest has been decided to extend. To claim that the privilege extended to such cases would be either the assertion of a new parliamentary privilege or unjustified extension of an existing privilege.''

This decision has been followed by our Legislatures on several occasions. The latest case in our Legislature is the one in which Sri M. Kalyanasundaram, M.L.A., raised a question of breach of privilege when he was arrested under Rule 30 of the Defence of India Rules. This case was decided by me in February 1963 in which it was held that no breach of privilege arose when arrested under the Preventive Detention Act.

The West Bengal case cited by Sri Madhavan is one of 1954 and I am not able to find a decision of the Privileges Committee or the decision of the House of the Legislature there. However, the question now before us is not relating to any arrest under any Preventive Detention Act. Therefore, that ruling is not in any way useful to decide the present case.

Sri Madhavan has quoted another ruling of the House of Commons, reported in May's Parliamentary Practice at page 122 in which one Mr. Mason, a constable and Mr. Carne, a High Constable were found guilty of apprehending, insulting and abusing a Member of Parliament in the Liberty of the West minster on a particular night in the year 1751. That is a case of molesting a member within the precincts of the House of Commons, and as hon. Members are aware, the Liberty of Westminster is part of the House of Commons. So, that ruling also is not in any way useful to canvass a point of privilege in this case.

Sri Madhavan himself has not raised that the arrest itself on a criminal charge is a breach of privilege, since it is a well established principle that the right of privilege could not interfere with

the administration of criminal justice, but is limited to civil cases only. I have received intimation from the Police and Judicial Sub-Magistrate, Uthamapalayam, that Sri M. Rajangam has been arrested on criminal charges and remanded to custody by the Judicial Sub-Magistrate and that he has been lodged in the Central Jail, Madurai. When the arrest and custody do not constitute a breach of privilege, the further question arises whether any ill-treatment or assault in the course of arrest or detention can be the basis of such a motion.

Again, it is established by rulings and convention in the British Parliament that assaulting, insulting or menacing any Member of the Parliament in his coming to or going from the House, or upon the account of his behaviour in Parliament, is a high infringement of the privilege, and that it is a gross breach of privilege of the House to endeavour to compel the members by force or influence in favour or against any proposition brought up before the House. The facts of the present case raised by Sri Madhavan do not make out anything like that.

Sri M. Kalyanasundaram stated that it had been held that handcuffing of a member of the Legislature arrested by police is a breach of privilege, though the arrest may be regular. The Privilege Committee of the Lok Sabha has expressed an opinion that in the light of the rules laying down conditions under which handcuffs are to be used, the police officers of the Punjab State committed no irregularity under the law in attempting to handcuff a member of the Parliament. The Hon. Speaker on that report raised a question whether it would be desirable to provide that a Member of Parliament, who is under arrest on a criminal charge, should ordinarily be exempted from being handcuffed. The Committee, after going through several circulars of the Government, directed that handcuffs should not be used as a matter of routine in the case of every under-trial prisoner or a convict, but the use should be restricted to desperate prisoners or when there were reasonable grounds to believe that he would use violence or attempt to escape, and also recommended to the State Government to stress upon them the desirability of strictly complying with the rules, especially in the case of Members of Parliament in view of their high status. There is no decision that handcuffing did involve a breach of privilege. Nor is that matter in question before me.

Another point raised by Sri Madhavan and also the Leader of the Opposition is whether a new privilege can be established on this matter by referring this matter to the Committee of Privileges. Unless the so-called new privilege comes under express or implied rulings or conventions existing as a privilege of the House of Commons and its Members in the year 1950, we cannot make a new privilege by merely referring the matter to the Privileges Committee.

10th March 1965] [Mr. Speaker]

In the result, I do not find a *prima facie* case be referred to the Committee of Privileges.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1965–66—*cont.*

DEMAND No. XXIV—LABOUR INCLUDING FACTORIES

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

"That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,61,96,000 under Demand XXIV—Labour including Factories."

திரு. எம். எஸ். மணி: *ஸார், சர்க்கார் தொழில் சட்டங்களைத் திறமையான வகையில் அமுல் நடத்தத் தவறியது என்று சுட்டிக்காட்ட என் பெயரில் இருக்கும் கீழ்க்கண்ட வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கிறேன்.*

"That the allotment of Rs. 1,61,96,000 under Demand No. XXIV—Labour including Factories—be reduced by Rs. 100".

MR. SPEAKER : The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

***திரு. செ. மாதவன் :** தலைவர் அவர்களே, தொழில் தகராறுகளைத் தீர்ப்பதிலும், தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகள் செய்வதிலும் சுதந்திரத்திற்குப் பின்னாலே நம் அரசாங்கம் பல நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுத்து வந்திருக்கிறது. அரசாங்கம் தந்திருக்கும் குறிப்பிலே கூட என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது என்பதை இன்னும் கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கலாம்—ஆங்காங்கு கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். பொதுவாகக் கொள்கை அளவிலே, சோஷலிஸக் கொள்கையை எற்றதற்குப் பின்னாலே, பொதுத் துறையில் பல தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கும் சம வாய்ப்பை, எந்த வசதிகளை மற்றத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சர்க்கார் விரும்புகிறதோ, வற்புறுத்துகிறதோ, அதே வாய்ப்பு வசதிகளைப் பொதுத் துறையில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுக்க இந்த அரசு தவறி இருக்கிறது என்று நான் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். தனிப்பட்ட நிருவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு இன்ன இன்ன சட்டப்படி இன்ன இன்ன குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் அப்போதைக்கப்போது வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறது. அந்த நிலை பொதுத் துறையில் பின்பற்றப்படவில்லை என்பதை, சமீபத்திலே மத்திய சர்க்காரிலே தொழில் அமைச்சராக இருக்கக் கூடிய திரு. சஞ்சீவய்யா அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை நம் அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன். அவர் உரையிலே இன்னொரு கருத்தையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பொதுத் துறையில் இருக்கும் அதிகாரிகள் தொழிலாளர்களைத் தொழிலாளர்களாக மதிக்கக் கூடியவர்களாக இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட நிருவனங்களில் உள்ளவர்கள் தொழிலாளர்களை எப்படி எப்படி நடத்திச்செல்ல வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஆனால் பொதுத் துறையில் இருக்கின்ற அலுவலர்கள் தொழிலாளர்களை மதிக்கும் அளவுக்கு வாய்ப்பு அளிக்கப்படவில்லை, அல்லது மதிக்கும் பண்பாட்டில் வளர்க்கப்படவில்லை என்பதை மத்திய அமைச்சர் குறிப்பிட்டிருப்பதை நம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். உதாரணங்கள் மூலமாகக்கூட இதை விளக்க முடியும். உதாரணத்திற்கு, எலக்ட்ரிசிடி போர்டு இன்றைக்குப் பொதுத் துறையில் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. அந்த மின்சார இலாகாவினிடம் இருக்கக் கூடிய தொழிலாளர்கள் எற்கனவே அரசாங்க 9–30 a.m.